

Dnes si přečtete:

- ❖ o reakci zádřinovských občanů
- ❖ vyhodnocení školního roku
- ❖ zda je v Halenkovicích přemnožena srnčí zvěř
- ❖ o letci Oldřichu Hlobilovi, který bojoval za Anglii
- ❖ o setkání spisovatelů myslivické literatury

V sobotu 18. června byl pro místní sbor dobrovolných hasičů slavnostní den. Slavili totiž 110. výročí svého vzniku. Program toho dne byl pestrý a bohatý.

Oslavy začaly výstavou hasičské techniky a to od té nejmódnější až po tu historickou, třeba ruční stříkačku, kterou přivezli hasiči z Pohořelic.

V 10.30 hod byla v místním kostele sloužena mše svatá, na kterou přišel místní sbor i se svým praporem a zúčastnili se i mnozí pozvaní hosté.

Před polednem byli vítáni hosté ve vestibulu místního kulturního domu dobrou halenkovicou slivovičkou. Byli to nejen členové místního sboru a jejich manželky, ale také starosta obce spolu s radou OÚ, zástupci okolních

hasičských sborů, zástupci ČČK, zástupci okresního i krajského sboru hasičů a další pozvaní hosté a spolupracovníci.

Ve 12 hodin přivítal všechny přítomné starosta sboru Josef Gabrhelík.

Slavnostní projev přednesl kronikář sboru Václav Kalivoda. Ve svém vystoupení zhodnotil posledních uplynulých pět let. Vrátil se k dokončené nové hasičské zbrojnici, zdůraznil dobrou spolupráci s obecním úřadem,

vyzdvihl významnou podíl sboru na společenské a kulturní činnosti v naší obci, shrnul práci odbornou, technickou. Zvláště se věnoval jednotlivým zásahům – požárům, ale také práci sboru při různých

kalamitách a živelných pohromách v obci i okolí. Vyzdvi-

hl a poděkoval za velmi dobrou několikaletou práci s mládeží. Pak následovaly zdravice zástupců okolních sborů a společenských složek.

Starosta obce J. Ulica (pokračování na str. 2)

HALENKOVIČTÍ HASIČI SLAVILI

Členové Sboru dobrovolných hasičů Halenkovice

Mše v kostele sv. Josefa

(pokračování ze str. 1) vyzdvihl ve svém krátkém vystoupení kvalitní spolupráci sboru a OÚ, poděkoval za významný podíl na kulturní činnosti i za práci s mládeží a popřál sboru hodně úspěchů do další práce.

Dalším bodem programu bylo vyznamenávání některých členů:

Odznak sv. Floriána obdrželi: Josef Kurtin, Augustin Polášek, Zdeněk Zapletal, Josef Kašpárek, Pavel Kocián č. 405. Medaile předali: náměstek starosty OSH ČMS Josef Bednařík, starosta sboru Josef Gabrhelík a staros-

ta naší obce Jaroslav Uli- ca (viz foto zprava).

Medaile za zásluhy obdrželi: Josef Gabrhelík st., Pavel Musil, Bronislav Režný, Josef Gabrhelík ml., Pavel Kocián č. 129, Oldřich Zapletal, Josef

HALENKOVIČTÍ HASIČI SLAVILI

Kubín, Josef Juřena, Jindřich Trvaj. Medaile předávali: starosta obce, ředitel odboru IZS a služeb kpt. Ing. Hynek Marák a již zmíněný Josef Bednařík.

Medaile za příkladnou práci obdrželi: Martin Trvaj, Miroslav Kníhal, Ma-

rek Hučík, Petr Berzedy, Karel Kašpárek. Medaile předal starosta sboru J. Gabrhelík a jednatel Josef Juřena.

Všem vyznamenaným ještě jednou poblahopřál starosta obce a přednesl

slavnostní přípitek. Pak byl všem přítomným podán chutný oběd.

Starosta sboru spolu s velitelem sboru předali ještě manželkám zemřelých členů sboru a některým pozvaným hostům pamětní listy.

V odpoledních hodi-

nách proběhlo námětové cvičení s dálkovou dopravou vody i ukázka cvičení mladých hasičů. Po vyhodnocení námětových cvičení následovala v kulturním sále OÚ taneční zábava s velmi bohatou tombolou, do které přispěla celá řada sponzorů. K tanci i poslechu hrála dechová hudba Lidečanka.

Oslavu se vřadily a celý den byl svátkem nejen pro místní sbor dobrovolných hasičů, ale vlastně pro celou naši obec.

Václav Kalivoda,
kronikář SDH

Ruční stříkačka SDH Pohorelice

Slavnostní schůze u příležitosti 110. výročí

Hašení hořícího auta hasební látkou PYROCOOL

Slavnostní pochod obcí s dechovou hudbou Lidečankou

Vyznamenání odznakem sv. Floriána

Ošetření zraněného členkami ČČK Halenkovic

Parní stříkačka SDH Kvítkovice

Vážení spoluobčané!

V Halenkovickém zpravodaji č. 40, z měsíce března 2005, vyšel článek s titulkem „SILNICE V ZÁDŘINOVÍ“. I když neznáme jeho autora (asi nenašel odvahu se pod své „dítko“ podepsat) musíme na tento článek zareago-ovat:

Když v roce 1998 začala výstavba silnice, inženýrských sítí a chodníku v Zádřinové, všichni jsme měli opravdu radost. Do té doby se v této části obce vybudovalo jen velmi málo, ale nás, kterých se úsek nové cesty týká, jsme měli svá auta kde zaparkovat. Například u domu

čp. 299 bylo před výstavbou parkoviště až pro čtyři osobní automobily. Taktéž u domu s číslem 44 se nacházela odstavná plocha pro

tři auta. Takže i když k nám nebo k našim sousedům přijela návštěva, auta měla kde parkovat a nepřekážela volnému průjezdu vozidel.

Před výstavbou nové silnice nám bylo, bohužel jen ústně, přislíbeno panem starostou Jaroslavem Uličou, že o svá parkovací místa nepřijdeme a za pomoci obecního úřadu budou tato dodatečně vybudována. Na daný slib se však zapomnělo, takže rodina, která vlastní více jak jeden automobil, je nucena parkovat své vozidlo na silnici.

Také nájezdy neodpovídají předepsaným normám pro bezpečné vjetí k rodinným domům. Dochází k mechanickému poškozování podběhů vozidel.

A co se týká bezpečnosti, jak ji v článku popisuje „redakce“: naše zkušenost je taková, že mnozí řidiči si tento nový úsek pletou se silnicí 1. třídy nebo dokonce s dálnicí, což charakterizuje jejich agresivní jízdu. Svádí je k vyšší rychlosti a je tímto velmi nebezpečný.

Po mnohých problémech, které vstaly po vybudování cest, se v roce 2002 uskutečnilo jednání starosty naší obce, Policie ČR a nás občanů. Na tomto jednání bylo dohodnuto, že do doby vybudování nových parkovacích ploch, bude parkování vozidel na silnici a částečně na chodnicích Policie ČR tolerováno.

Pro špatnou informovanost zastupitelstva obce se stáváme terčem tzv. „redakce“ Halenkovického zpravodaje i našich spoluobčanů.

Závěrem bychom chtěli dodat, že doba, kdy se jednalo "o nás bez nás", je snad už nenávratně pryč!

Článek je vyjádřením všech občanů, jichž se problematika silnice v Zádřinové týká. Tento je postoupen Zastupitelstvu obce Halenkovice s podpisem všech níže uvedených jako žádost o projednání.

Rodiny: Dubovská, Janečková, Hedrová, Kurtinová, Kytlarová, Nedomová, Polášková, Prachařová, Regentová, Satinová, Tišocká, Válková, Vojáčková.

Stanovisko starosty a rady obce k provozu na státní silnici v části obce Zádřinová

Pokládám za správné a v dané chvíli za nutné zveřejnit fakta o postupu při obnově inženýrských sítí a opravě státní silnice v Zádřinové a především uklidnit rozbouranou názorovou hladinu našich občanů ze Zádřinové.

Po povodních v roce 1996-97 byly v Zádřinové dobudovány základní inženýrské sítě. Po dohodě se správcem

silnice SÚS Zlín (Správa a údržba silnic) bylo přikročeno k rekonstrukci v úseku dlouhém 405 m. Projekt zpracoval Ing. Škrabal Jiří a stavební povolení vydal referát dopravní Okresního úřadu Zlín dne 23. 2. 1998 pod číslem jednací RD 4716/97 – Heř/280/1 – STP.

Financování akce bylo dohodnuto z „povodňového konta.“ Čerpání finančních prostředků mělo přísná pravidla, kontrolu prováděl finanční referát Okresního úřadu a Ministerstvo financí. Nebylo možné do projektu zahrnout provizorní parkoviště na soukromých pozemcích. Parkování aut se předpokládalo a u většiny občanů bylo dohodnuto v průjezdech a dvorních částech rodinných domů (RD), nebo na zpevněných plochách před RD.

Po dokončení stavby „Úprava silnice III/36747“ v části Zádřinová provedla SÚS Zlín zaměření stavby. Zásah stavby do soukromého pozemku u RD č. 39, 40, 42 a 43 byl oceněn a majetkoprávně vyrovnán oddělením SÚS Zlín.

Při jednání v roce 2003 na Ředitelství silnic Zlínského kraje ve věci dodatečného zřízení parkovacích míst podél silnice III/36747 bylo doporučeno obci zahrnout podlébné parkoviště do územního plánu. V roce 2004 se požadavek podařilo zpracovat a schválit v doplnku č. 7 k SÚP (Sídlní územní plán) obce Halenkovice.

Odstavování vozidel na silnici v Zádřinové bylo Policií ČR tolerováno až do doby 2. 3. 2005, kdy obdržela písemný požadavek inspektora Ředitelství silnic Zlínského kraje. Inspektor požaduje provedení kontrol parkování a odstavování vozidel na silnici III/36747 a realizaci potřebných opatření v průjezdném úseku v Zádřinové. Odstavování vozidel dochází k porušování zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na místních komunikacích, vážnému ohrožení bezpečnosti účastníků silničního provozu a zhoršené možnosti provádění údržby silnice v zimním období.

Po provedené kontrole odstavování vozidel a bezpečného průjezdu v Zádřinové souhlasila RO se zveřejněním článku „Silnice v Zádřinové“ v Halenkovickém zpravodaji.

Celá záležitost odstavování vozidel v Zádřinové byla projednána na veřejném zasedání zastupitelstva obce dne 23. 6. 2005. Obecní úřad zajistí zaměření území a zpracování projektové dokumentace na podlébné parkování v termínu do 31.12. 2005. Na realizaci se budou finančně podílet i vlastníci přilehlých pozemků.

Poznámka redakce: Autorka článku PaedDr. Marie Kašíková „nenašla“ odvahu se pod svůj článek „silnice v Zádřinové“ podepsat.

Nebylo tak učiněno z jednoho prostého důvodu. Článek totiž vyjadřuje názory nejen samotné autorky, ale také obecní rady, redakční rady a mnohých halenkovických občanů, kteří denně Zádřinovou projíždí.

HODNOCENÍ ŠKOLNÍHO ROKU 2004 – 2005

Poslední den každého školního roku bývá příležitostí ke zhodnocení celoroční práce. Žáci naší školy se tradičně účastní nemála vzdělávacích, sportovních i společenských veřejných akcí a dosahují často velmi dobrých výsledků. S některými buď vás na tomto místě seznámila.

V matematické soutěži „Pythagoriáda“ získala žákyně 7. třídy Kateřina Gregorová 4. místo a v „Matíkovi“ žák 4. třídy Radek Němec a žák 5. třídy Petr Vlk 3. místa. V literární soutěži „Požární ochrana očima dětí“ získala Radana Tělučilová, žákyně 7. třídy, 2. místo. Děti ze školní družiny získaly zvláštní cenu poroty v soutěži „Zvířátka a my“. Okresní hasičský sbor vyhlásil výtvarnou soutěž a 5 žáků 9. třídy: Miroslav Vardan, Kamila Švubová, Hana Barániová, Eva Stojaniková a Jan Hanáček bylo pozváno na slavnostní předání cen do Zlína. Žáci naší školy vyhráli okrskovou dopravní soutěž cyklistů v obou kategoriích a v okrese bylo první družstvo starších žáků. V pěvecké soutěži v Napajedlích získala žákyně 5. třídy Kristýna Horková 2. místo a žák 3. třídy David Bahula 3. místo.

Pravidelně zasíláme výsledky školních kol v olympiádách do okresních kol a jsme pozváni, abychom změřili své schopnosti se žáky ostatních škol. Zúčastnili jsme se tak zeměpisné, dějepisné, fyzikální olympiády a také olympiády v českém jazyce, rovněž recitační soutěže a matematické soutěže „Klokan“. Sportovně zdatní žáci reprezentují v celé řadě soutěží tělesné výchovy: basketbal, fotbal, florbal, vybíjená, minikopaná, atletika běhy. Zúčastnili jsme se „Kinderiády“, „Partyzánského samopalů“ a dalších.

Každá třída má během roku svůj cíl, který se snaží naplnit. Např. žáci 2. a 3. ročníku absolvují plavecký výcvik, čtvrtáci získají průkaz cyklistů, sedmáci se učí lyžovat a projdou kurzem zdravotní péče, osmáci navštíví divadelní představení, chlapci a děvčata 9. třídy zahajují „Rodičovský ples“. Všichni se letos pečlivě připravili na „Akademii“ včetně dětí z mateřské školy a zaslouží si pochvalu a poděkování.

Závěrem pár čísel: nasbírali jsme 21 tun papíru, 447 kg šípků, 94 kg léčivých bylin. Výtěžek z „Vůleto do pohádky“ pro ZŠ činil: 67 523,- Kč a školní potřeby byly zakoupeny za 29 076,- Kč.

Ředitelství ZŠ tímto děkuje všem svým zaměstnancům za dobrou práci, zejména paní učitelce Věře Kopečkové, která 2 roky působila na naší škole jako zástup za mateřskou dovolenou, dále členům výboru SRPŠ, zejména jejímu předsedovi panu Pavelkovi, OÚ v Halenkovicih a všem přátelům školy za spolupráci a vstřícné jednání.

P.S. Na základě zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) ze dne 24. září 2004 byla na naší škole rozhodnutím Zastupitelstva obce Halenkovice č. 08/XIV/2005 ze dne 17. 2. 2005 ustanovena školská rada. Školská rada vykonává své působnosti podle § 167 a § 168 tohoto zákona. Jejím předsedou byl zvolen Jaromír Blažek (za zákonné zástupce nezletilých žáků) a členy byli jmenováni: Radana Dundáková (za zřizovatele), Ivan Blaha (za zřizovatele), Drahomír Hrbáček (za zákonné zástupce

nezletilých žáků), Marie Mihálová (za pedagogické pracovníky) a Hana Hučková (za pedagogické pracovníky).

PROSPĚCH A CHOVÁNÍ

I. STUPEŇ

1. třída: 20 žáků – 12 chlapců + 8 dívek

Všichni žáci prospěli s vyznamenáním.

Panel cti: Šimon Přecechtěl – výborný prospěch, vzorné chování, ochotný, zdvořilý, kamarádský

Pochvala – knižní odměnu obdrželo 7 žáků

Zameškané hodiny: 472, 23,6/1 žák

2. třída: 16 žáků – 10 chlapců + 6 dívek

Samé jedničky: Denisa Hanáková, Monika Kadlíčková, Pavel Kašpar, Lukáš Satina, Ondřej Švec

Další: Martin Berzedy, Lukáš Jablonický, Kateřina Králová, Kristýna Ottová, Dominik Polášek, Roman Běhúnek, Filip Stiksa

Panel cti: Ondřej Švec – aktivní, snaživý, kamarádský, vzorné chování

Knižní odměna: 11 žáků

Zameškané hodiny: 403, 25,19/1 žák

3. třída: 14 žáků – 6 chlapců + 8 dívek

Samé jedničky: Adriana Dundáková, Filip Košábek, Lucie Vojtková, Filip Wožar

Další: Simona Přílučíková, Pavla Svárovská

Panel cti: Simona Přílučíková – aktivní přístup ke školním povinnostem, zlepšení prospěchu, kamarádský vztah ke spolužákům

Knižní odměna: 6 žáků

Zameškané hodiny: 455, 32,5/1 žák

4. třída: 16 žáků – 9 chlapců + 7 dívek

Samé jedničky: Ivona Dundáková, Anna Gajdošíková, Kateřina Rozsypalová, Tomáš Ježíšek

Další: Martin Stiksa, Radek Němec, Zdeněk Trvaj, David Trávníček, Martin Ježíšek, Patrik Kedra

Panel cti: Tomáš Ježíšek – výborný prospěch, zdvořilé chování

Knižní odměna: 7 žáků

Zameškané hodiny: 581, 36,31/1 žák

5. třída: 23 žáci – 10 chlapců + 13 dívek

Samé jedničky: Hana Skácelová, Anna Strašáková, Kristýna Horková,

Další: Pavel Novák, 1,13, Michaela Essenderová, 1,13, Nikola Zapletalová, 1,13, Roman Stuchlík, 1,25, Lucie Vlková, 1,25, Klára Vojtková, 1,25, Michael Aster, 1,25, Eugenie Štýsová, 1,25

Panel cti: Lucie Vlková – Svědomitá pečlivá žákyně s velmi dobrým prospěchem, kamarádská ke spolužákům, zdvořilá k dospělým

Knižní odměna: 11 žáků

Zameškané hodiny: 1059, 46,04/1 žák

4 žáci hodnoceni slovně.

Chování všech žáků na 1. stupni bylo hodnoceno jako velmi dobré.

(pokračování na str. 8)

II. STUPEŇ

6. třída: 20 žáků – 12 chlapců + 8 dívek

Vyznamenání: Tereza Langerová (samé výborné)
Zuzana Kříčková, 1,08
Barbora Graclová, 1,23

Panel cti: Tereza Langerová – výtečný prospěch,
práce pro kolektiv třídy

Knižní odměna: 3 žáci

Zameškané hodiny: 934, 46,7/1 žák

7. třída: 24 žáci – 9 chlapců + 15 dívek

Vyznamenání: Kateřina Gregorová (samé výborné)
Lucie Košábková (samé výborné)
Zuzana Karchňáková, 1,50

Panel cti: Kateřina Gregorová – výborný prospěch,
práce pro třídní kolektiv, slušné
a ukázněné vystupování

Knižní odměna: 18 žáků

Zameškané hodiny: 1501, 62,5/1 žák

❖ 6 žáků neprospělo z anglického jazyka – závěrem
prázdnin se podrobí opravné zkoušce

❖ 4 žáci byli za neplnění školních povinností, nevhodné
chování a nepořádnost potrestáni důtkou ředitele
školy.

8. třída: 20 žáků – 14 chlapců + 6 dívek

Vyznamenání: Kateřina Prechtlová (samé výborné)
Šárka Zatloukalová, 1,19
Jakub Skácel, 1,50

Panel cti: Kateřina Prechtlová – vynikající prospěch,
příkladné chování, reprezentace školy

Knižní odměna: 7 žáků

Zameškané hodiny: 889, 55,44/1 žák

9. třída: 16 žáků – 11 chlapců + 5 dívek

Vyznamenání: Luděk Vlachynský (samé výborné)
Kamila Švubová (samé výborné)
Jan Hanáček, 1,19

Panel cti: Jan Hanáček – výborný prospěch vzorné
chování, aktivní plnění školních povinností

Knižní odměna: 3 žáci

Zameškané hodiny: 887, 55,44/1 žák

NEJLEPŠÍ ŽÁKYNĚ ŠKOLY: KAMILA ŠVUBOVÁ

Po celou dobu školní docházky vynikající prospěch, svým chováním a vystupováním byla příkladem pro ostatní žáky, vzorně reprezentovala školu v nejrůznějších soutěžích, pracovala v SOZ, aktivně promýšlela a připravovala závěrečné třídní programy.

Text který přednesla Kamila Švubová na úvod vystoupení žáků základní školy u příležitosti oslav 370. výročí založení naší obce, se líbil, a proto jej otiskujeme v plném znění:

Kamila Švubová

„Člověk má být odněkud. Myslím na ta slova celý svůj život a jsem ráda, že odněkud jsem, že někam patřím, že se mám kam vrátet. Pokud toto vědomí máte, pak vydržíte zlo i protivenství. Má-li jeden kam hlavu složit, uchýlit se do náruče laskavého porozumění, mít prostě svůj azyl, kde všechno je důvěrně známé a chápavé, milující a oddané, pak má člověk vyhráno. Někomu se to může zdát málo, ale léty pochopí, že ty nejněžnější, nejkrásnější a nejhodnotnější věci života spočívají v prostotě a jednoduchosti.“

Když bylo nejhůř, pak mívala jsem touhu vrátet se do místa svého narození. Do svého kraje. Každý z nás si myslí, že to jeho místo je nejkrásnější na širém světě. A je to vlastně pěkné, že si to myslí, že si to myslit může. On když je člověk odněkud, pak pro něho to má význam, i když lidem okolo je to třeba jedno.“

(čerpáno a upraveno z publikace Věčné návraty)

Tatáž žákyně přednášela báseň Fr. Hrubína na „Setkání starších občanů“

„Všichni se z něčeho radujeme,
všechny nás občas něco zarmoutí,
ale radost i smutek mají tisíce podob,
jako má louka tisíce barev a vůní.
To je život.“

To je řeka, která se nezastaví
a pořád se žene dopředu.
Radost přejde, ale také přejde žal.
Žijeme dál.“

Kdyby se řeka zastavila, nebyla by řekou,
kdyby se zastavil život i v té nejkrásnější
chvilí, stal by se mrtvou tůňí.

Buďme všichni básníky!
Mějme rádi život, mějme rádi svět.“

(pokračování na str. 9)

Umístění žáků 9. ročníku ZŠ Halenkovice podle odborného zařazení

Ve školním roce 2004/2005 ukončí základní školní docházku na ZŠ Halenkovice celkem 16 žáků. Všichni žáci se dostali na SOŠ, SOU a OU a budou pokračovat v dalším studiu. Na střední odborné školy se dostalo celkem 9 žáků a žákůň, tj. 56%. Na střední odborné učiliště a odborné učiliště se dostalo 7 žáků, tj. 44%.

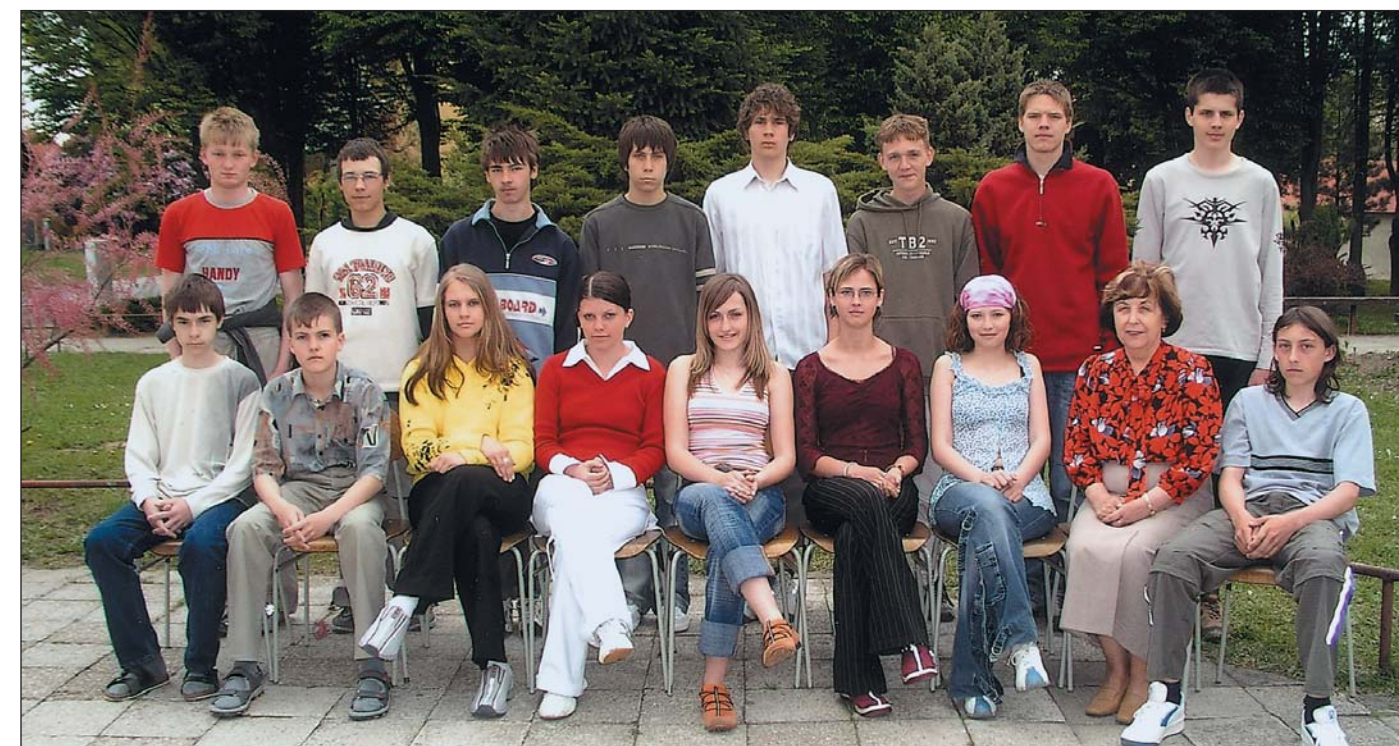
Studia ukončená maturitní zkouškou:

Luděk Vlachynský
- Průmyslová škola stavební Zlín
Jan Hanáček
- Průmyslová škola stavební Zlín
Tomáš Režný
- Integrovaná střední škola Zlín, obor mechanik, seřizovač
Martin Gregor
- Integrovaná střední škola Zlín, obor elektromechanik
Kamila Švubová
- Obchodní akademie Zlín
Eva Stojaniková
- management obchodu a služeb Střední škola Otrokovice
Tereza Zapletalová
- Střední zemědělská škola Staré Město
Hana Barániová
- Hotelierství a cizinecký ruch Uherské Hradiště
Erika Zapletalová
- Střední odborná škola Vizovice, obor kosmetička

Učební obory bez maturity

Martin Kopčil
- SOU Otrokovice, obor automechanik
Miroslav Vardan
- SOU Otrokovice, obor autoelektrikář
Jakub Marholt
- SOU Otrokovice, obor instalatér
Dušan Laluha
- SOU Otrokovice, obor instalatér
Ludvík Daubner
- SOU Otrokovice, obor tesař
Petr Kašpárek
- SOU Otrokovice, obor truhlář
Lukáš Jaroněk
- OU Klečůvka, obor malíř – natěrač

Hana Huťková – zástupce ředitele ZŠ

Žáci 9. třídy - První řada zleva: Martin Gregor, Luděk Vlachynský, Tereza Zapletalová, Eva Stojaniková, Kamila Švubová, Erika Zapletalová, Hana Barániová, tř. uč. Věra Kopečková, Jakub Marholt.

Druhá řada zleva: Dušan Laluha, Martin Kopčil, Ludvík Daubner, Miroslav Vardan, Jan Hanáček, Tomáš Režný, Petr Kašpárek, Lukáš Jaroněk.

Školní rok 2004 - 2005 ZŠ Halenkovice

Školní rok nám končí, a než si budeme užívat prázdnin, dovolených a hřejivých paprsků, společně vzpomeňme, co nám přinesl druhý půlrok v mateřské škole.

Janička

Každodenní činnost ve škole byla od konce února pro předškoláky zpestřena předplaveckou výchovou v bazénu Plavecké školy v Uherském Hradišti. Po absolvování lekci děti obdržely za odměnu plavecké vysvědčení (foto č.1).

V březnu se konaly velikonoční dílny a den otevřených dveří v MŠ. Barvy, barevné papíry a stužky,

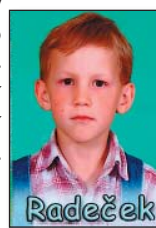

Katuška

nůžky, lepidla, větvičky a vyfouknutá vejčička – to vše bylo nachystáno pro výrobu velikonočních dekorací. Přivítali jsme také p. Mirka Čevoru, který nám předvedl

pletení pomlázek (foto č. 2). Vyvrcholením všech příprav bylo vyhodnocení soutěže „O nejkrásnější kraslici“ a také velikonoční výstava dětských

Michalka

Radeček

LETNÍ OHLÉDNUTÍ za školním rokem v MŠ

prací, spojená s ochutnávkou pomazánek.

Nesmíme zapomenout po děkovat žákům 8. třídy zdejší základní školy, kteří si pod vedením učitele p Kalivody připravili pro děti divadelní představení „Jak se čerti ženili.“

Děti nezapomněly ani na „Den matek“. S pomocí pí. učitelky si připravily pro své maminky milé překvapení v podobě krásného přání.

Jako mravečci a berušky jsme předvedli své taneční a pěvecké schopnosti na školní akademii. Vystoupení se dětem moc povedlo a sklídilo bouřlivý potlesk.

Měsíc květen jsme nemohli zakončit jinak než tradičním Výletem do pohádky.

A máme tady červen, poslední měsíc školního roku. Pro děti

jsem k jejich svátku uspořádali ve spolupráci s MŠ Spýtihněv sportovní dopoledne plné soutěží, odměn a opékání špekáčků.

V polovině června jsme odjeli s předškolními dětmi na školu v přírodě na Rusavu.

29. června jsme se slavnostně rozloučili s předškoláky. Do první třídy odchází z MŠ 13 dětí. Jsou to (viz foto): Janička Ševčíková, Janička Gabrielová, Katuška Kociánová, Katuška Satinová, Miša Gabrielík, Michalka Baránková, Mireček Kocián, Natálka Navrátilová,

Verunka

Nikolka

Nikolka Otová, Ondra Hrbáček, Tereška Krkošková, Radeček Trvaj a Verunka Vašková.

Dětem, které v září

poprvé usednou do školních lavic, přejeme hodně štěstí a úspěchů.

V závěru děkuji celému kolektivu MŠ za celoroční obětavou práci, rodičům za pomoc při pořádání akcí pro děti, vedení ZŠ a také obecnímu úřadu za dobrou spolupráci.

Všem příjemné prázdniny a hodně sluníčka.

Tereška

Marie Mihálová, zástupce ředitele pro MŠ

Katuška

Mireček

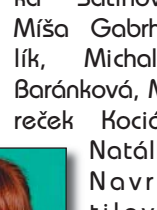
Janička

Ondrášek

Tereška

Verunka

Nikolka

foto č. 1

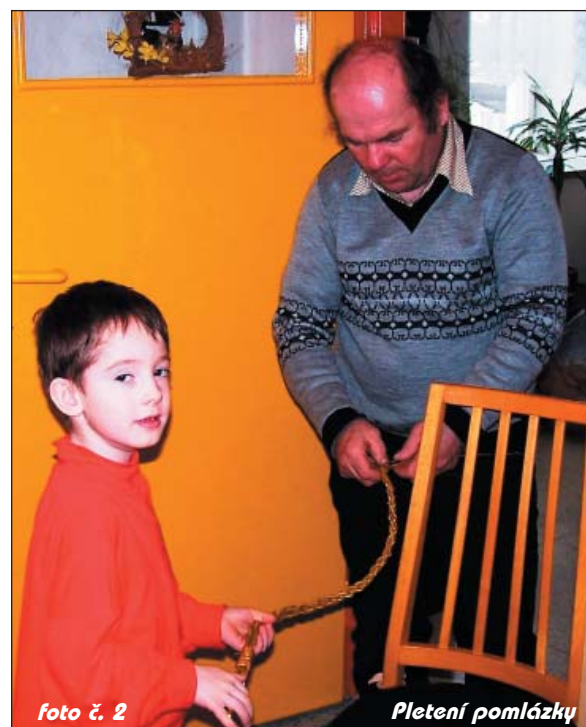

foto č. 2

Pletení pomlázek

Setkání spisovatelů myslivecké literatury

Bohačík, Bouzek, Drmota, Havran, Hýbler, Indruch, Klement, Koudelka, Krop, Kunert, Matulka, Sekera, Slavíček – to jsou jména spisovatelů, kteří svá díla zaměřili na mysliveckou tematiku, a kteří se spolu se svými příznivci sjeli v sobotu 2. dubna 2005 do halenkovického kulturního domu. Aby byl seznam spisovatelů úplný, je třeba dodat, že ze Slovenska přijel i Jozef Herz. Tato akce byla prezentována jako burza myslivecké literatury, ale také uměleckých předmětů s námětem myslivosti.

A proč se burza uskutečnila zrovna v Halenkovicích? Bylo to na popud Dr. Ing. Františka Libosvára, který pracuje více než 30 let v místním mysliveckém sdružení a k naší obci si postupem doby vytvořil osobitý vztah. V současné době pracuje jako předseda Okresního mysliveckého sdružení Zlín a člen redakční rady časopisu Myslivost. Pan Libosvár našel podporu u halenkovického obecního úřadu v čele se starostou obce p. Jaroslavem Ulicou. Zastupitelstvo obce si správně uvědomilo, že je to obrovská příležitost k reprezentaci naší obce v médiích a mezi významnými lidmi společenského života, kteří do Halenkovic 2. dubna přijeli.

Sjeli se myslivci ze všech koutů naší republiky a dokonce i slovenští kolegové – členové Klubu priateľov polovníckej histórie. Na setkání se prodávaly knihy z produkce slovenského Parpressu.

Celodenní program byl rozdělen na tři bloky. V prvním z nich proběhlo přivítání všech přítomných, které pozdravil Dr. Ing. František Libosvár za OMS Zlín, starosta obce Jaroslav Ulica za obecní úřad a Dr. Marie Kašíková jako kronikářka ve svém krátkém projevu nastínila několik zajímavostí z naší obce. Všechny hosty také pozdravil předseda Českomoravské mys-

Přivítání přítomných – v popředí prof. Hromas, předseda ČMÚ, střední řada zprava – Dr. Ing. Fr. Libosvár, Jaroslav Ulica, PaedDr. Marie Kašíková, zadní řada - trubači OMS Přerov

livecké jednoty profesor Josef Hromas. Celý program moderoval šéfredaktor časopisu Myslivost Ing. Jiří Kasína.

Poté se postupně představili výše uvedení spisovatelé, seznámili diváky se svou dosavadní tvorbou a nastílnili připravovaná díla.

Program pokračoval svatohubertskou mší v kostele sv. Josefa, kterou celebroidal farář Jan Kornek z Březové, mimochodem také aktivní myslivec. Během mše představil svůj pasovací list a barvitě popsal vlastní myslivecké zkušenosti. Obrovským zážitkem pro všechny bylo vystoupení trubačů z OMS Přerov, kteří svými vynikajícími výkony v mysliveckém duchu

doprovázeli nejen mši na počest sv. Huberta, ale také celý slavnostní den.

Sobotní odpoledne tohoto významného dne se neslo již v zábavném žánru, kdy na pódiu vystoupil mužský pěvecký sbor Míkovičtí myslivci se sólovými zpěváky Cyrilem Burešem a Stanislavem Gabrielem a také cimbálová muzika Babica z Hluku. Během programu byly pokřtěny dvě nové knihy: Zapovězené lovy od Vladislava Kropa a Zelené perly Východiny autora Josefa Drmoty. Pravděpodobně by myslivecká slavnost nebyla úplná, kdyby na ní nebyly předvede-

(pokračování na str. 12)

Burza myslivecké literatury a mysliveckých doplňků

(pokračování ze str. 11)

ny ukázkou vábení zvěře. Stalo se tak i v Halenkovicích, kdy v podání M. Janíka a Z. Šimurdy proběhly ukázkou vábení jelenů.

Odpoledne i večer byl korunován ochutnávkou vín z Polešovicka a blízkého okolí a při dobrém vínečku i slivovici se u cimbalu hodnotil program celého dne.

Setkání spisovatelů v Halenkovicích bylo popisováno ve Zlínských novinách dne 4. dubna 2005, v květnovém čísle

časopisu Myslivost, ve slovenském časopise Poľovníctvo a rybníctvo a také v měsíčníku Náš domov. Slyšet bylo o Halenkovicích i v brněnském rozhlase.

Celá akce byla hodnocena jako velice zdařilá. Nemohla by se však uskutečnit bez obětavé pomoci Obecního úřadu Halenkovice, členů kulturní komise při OÚ Halenkovice, některých členů MS Halenkovice, kuchařek školní jídelny a mnoha dalších lidí, kteří obětovali čas tomu, aby se mohla naše obec předvést v tom nejlepším světle.

PaedDr. Marie Kašíková

Spisovatelé, zabývající se mysliveckou tematikou

Svatohubertská mše v místním kostele – farář Jan Kornek

Vábení jelenů v podání M. Janíka a Z. Šimurdy – vpravo Ing. Jiří Kasina

Zprava: p. Gajdošíková, p. Maňásková, p. Rujbrová, p. Gabrielíková

Zprava: p. Navrátil, p. Hučík, p. Strašák, p. Kašpárek

SETKÁNÍ SENIORŮ

V neděli 10. dubna 2005 uspořádala kulturní komise při OÚ Halenkovice „Setkání seniorů naší obce“. Zváni byli občané sedmdesátiletí a starší, kterých žije v naší vesnici celkem 209. Všichni byli navštíveni osobně pořadatelem akce.

Při vstupu do kulturního domu dostali všichni účastníci mimo kalíšku halenkovické slivovice také milé dárky, na jejichž výrobě se podíleli zaměstnanci mateřské školy, základní školy a

školní jídelny.

Po přivítání a úvodním slovu Dr. Marie Kašíkové, pronesl svůj projev starosta obce Jaroslav Ulica. Následovalo vystoupení žáků základní školy pod vedením

Mgr. Haný Hučkové. Babičky a dědečci, včetně nejstaršího občana Halenkovice p. Matlocha z Pláňan, si dokonce se žáky devátého ročníku zatancovali.

Po prvním bloku kulturního vystoupení přišlo vhodné občerstvení ve formě vepřo-knedlo-zelo, které připravily kuchařky školní jídelny. Při kávě, koláčích i dobrém vínku se všichni přítomní pomalu připravovali na vystoupení sólistů Národního

divadla z Ostravy, kteří předvedli známé operetní melodie.

Nechyběla harmonika p. Pepinky Brázdilové, při níž se zpívalo a vzpomínalo na mládí.

Pan Miroslav Bučík poděkoval všem pořadatelům za péči, kterou věnovali nejen přípravě setkání, ale i péči o naše seniory během celého nedělního odpoledne.

PaedDr. Marie Kašíková

Zprava: p. Čermáková, p. Kříčková, p. Režná

Zprava: p. Kubiček, p. Valenta

Zprava: p. Cibulková, p. Čevorová, p. Riedlová

P. Matlocha – při tanci s Kamilou Švubovou

Zprava: p. Hrková, p. Mišurcová, p. Kubičíková z Dědin, p. Kubičíková ze Zádřínov, p. Vičánková, p. Snopková

DIVADLO ŽÁKŮ 8. TŘÍDY

Po velkých problémech spojených s nemocností dětí, v pátek v podvečer 1. května sehráli žáci 8. třídy divadelní představení „Jak se čerti ženili“. Divadlo plné hezkých písniček nacvičili pod vede-

ním p. uč. Jana Kalivody a sklidili za něj od diváků právem velký potlesk. Věříme, že žáci osmých tříd budou v hezké divadelní tradici pokračovat i nadále.

Bohdana Blažková

TURNAJ O BEČKU PIVA

V úterý 5. července se konal druhý ročník fotbalového turnaje o bečku piva za účasti, hasičů, myslivců, turistů a helebojsů, což je mužstvo hájící barvy hospody u Kubínů, kde šéfuje Helena Vlášková, které děkují za příspěvek na tuto akci.

Celý turnaj probíhal za chladného počasí a při finále, které vyhráli myslivci nám začalo pršet, což nakonec bylo dobře, neboť hudba Tendrs si popletla termíny a na turnaj nedorazila.

Závěrem bych chtěl poděkovat členkám červeného kříže za provedenou zdravotnickou ostrahu a rodině Kašparové za zajištění občerstvení.

Tonda Gajdošík

Rozlosování turnaje

SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ Rozloučení s otcem Jiřím Změlíkem

V neděli 1. května přijali první svaté přijímání Magdalena Kociánová a Filip Wozar. Na fotografii jsou spolu s otcem Mgr. Jiřím Změlíkem, který naši farnost po pěti letech působení opouští. S našimi farníky se rozloučil na mši svaté, kterou sloužil v místním kostele 10. července. Další místo jeho působení budou Bojkovice. Novým farářem v naší farnosti bude otec Mgr. Viliam Gavula. Přejeme jim oběma, aby se jim v místě nového působení co nejvíce líbilo.

Halenkovičtí farníci

Svaté přijímání 1. května 2005

60. výročí osvobození naší obce

Dne 2. května 2005 jsme si připomněli 60. výročí osvobození naší obce od válečných útrap. Členové rady obce v předvečer výročí uctili památku obětí 2. světové války slavnostním položením věnců k pomníku padlých na Pláňavách a místním hřbitově. A jak vypadaly ony květnové dny před 60. lety?

Nahlédneme nyní do kronik a staňme se svědky událostí z května 1945.

„Průběh fronty v Halenkovicích byl rychlý. Fronta se přivalila náhle dne 2. května 1945 před polednem od jihu a západu. Ustupující linie Němců byla slabá. Němci asi do jedenácti hodin dělali hřmot pancéřovými pěstmi tak, jako kdoby jich bylo mnoho. Po jedenácté hodině se Němci odsouvali směrem ke Žlutavě.

Od Košíků a Spytihněvi postupovaly k Halenkovicím rumunské jednotky. Bylo jich mnoho, mnohem víc než Němců.

Mezi Rumuny a Němci byla mezera asi 1 km, místy i méně. Ustupující Němci se na kratší dobu zastavili, zaujali palebná postavení na cestě u Kucharice a stříleli na Rumuny. Rumuni začali útočit minami a šrapnelly. Přitom stále postupovali vpřed. Němci za krátký čas ustoupili.

Fronta prošla obcí hladce, neboť ústup Němců byl rychlý a

boj nebyl tuhý.

To bylo pro Halenkoviče velmi výhodné. Škod bojových v obci naděláno nebylo, až na drobnosti.

Opevnění v naší obci nebylo. Letadla do boje nezasáhla. Do obce padlo jen několik dělostřeleckých nábojů – granátů a to 1. 5. zvečera 6 a 2. 5. asi 20. Byly nepatrně poškozeny 4 usedlosti. Přitom nezahynul žádný. Postřelen byl 1 občan.

Rumuni při bojích v naší obci padli 3. Jsou pochováni na hřbitově ve společném odděleném hrobě.

Po frontě procházeli naši obcí zálohy rudé armády. Jen některé kolony přespaly u nás v obci a jely dál. Většinou jen projížděly.

Na školní budově byla vyvěšena 1. československá vlajka řídícím učitelem Fr. Gajdošíkem.

Tak jsme byli opět svobodni.“

(Výpis z knihy o Halen-

Pomník padlých rumunských vojáků

kovicích autorky PaedDr. Marie Kašíkové a kroniky (obce).

Pavína Bieberlová

Členové rady uctili památku obětí 2. světové války

Dva roky uplynuly jako voda a opět se konala dnes už tradiční školní akademie. Předcházela jí výstava prací dětí z MŠ, žáků všech tříd ZŠ a žáků výtvarného oboru LŠU. Nebyly to jen práce výtvarné, ale i ruční a literární. Akademii pozdravil a práci školy v krátkosti zhodnotil její ředitel Mgr. Vojtěch Tělužil, který pak předal slovo Janu Hanáčkovi a ěrice Zapletalové,

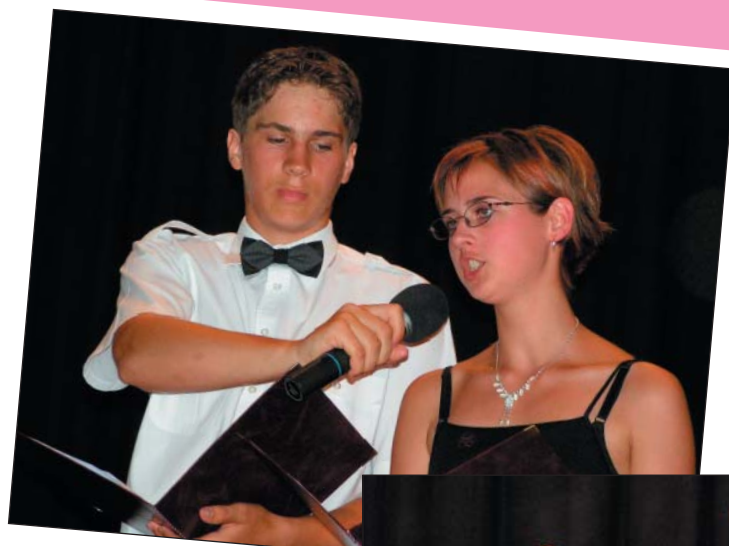

Výstava prací

AKADEMIE ŽÁKŮ ZŠ 27. 5. 2005

vé, kteří celou akademii moderovali. Každá třída představila svůj krátký program. Děti tancovaly, zpívaly, recitovaly, zahrály různé scénky nebo cvičily. Program zpestřily cvičenky kroužku gymnastiky a žáci Halenkovice, kteří navštěvují hudební obor LŠU. Podařená akce se protáhla až do večerních hodin. Nashledanou za další dva roky.

Bohdana Blažková

Jan Hanáček a ěrika Zapletalová

Scénka žáků 6. tř.

Tanec žáků 6. tř.

Vystoupení dětí z MŠ

Říše pohádek přivítala malé i velké

V sobotu 21. května 2005 přivítal v Halenkovicih malé i velké „Výlet do pohádky“ – 17. ročník. Na tradiční Cestu pohádkovým lesem přijelo do Halenkovice přes 4000 dětí a dospělých. Po absolvování několika kilometrů shlédli 21 pohádkových stanovišť. Procházka, plná pohádek a kouzel, působivé prostředí halenkovického lesa a pěkné počasí přinesly všem spoustu krásných

Z pohádky Včelí medvídek

Z pohádky Čert a Káča – Káča a Poustevník

a neočekávaných zážitků. Mezi nejuspěšnější dvě nové pohádky v letošním roce patřily Včelí medvídek a Čert a Káča. Pro všechny bylo zajištěno bohaté občerstvení, hudba a další různé atrakce.

Zkrátka - Výlet do pohádky se opravdu vydařil a všem zúčastněným se moc líbil.

O zdárný průběh této akce se postarali především všichni účinkující v pohádkovém lese, organizátoři, rodiče dětí, kuchařky, Obecní úřad Halenkovice a také sponzoři, za což jim patří - „velký dík“.

Marie Mihálová

Je v halenkovickém katastru přemnožena srnčí zvěř?

Podle ekologických zákonitostí přemnožení nějakého druhu je z hlediska ekologické rovnováhy stejně nebezpečné jako vymizení jiného druhu. Toto je hlavní důvod, proč si stát ponechává ve svém vlastnictví všechny rostlinné a živočišné volně existující druhy jako přírodní bohatství státu.

Toto bohatství nezůstává neměnné a mění se vlivem různých vlivů. Obhospodařování tohoto bohatství se řídí podle vydaných zákonů. Nejvýznamnější je zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a dalším z mnoha zákonů chránících živou přírodu je zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti. Podle tohoto zákona a dalších platných vyhlášek jsou na bonitované plochy honitby určeny kmenové stavy. Tyto stavy obhospodařují ze zákona myslivci a jejich překročení nebo snížení je sankcionováno desetitisíčovými pokutami.

Jinými slovy řečeno, živá zvěř není majetek myslivců, ale majetek státu v pozici věcného břemene na pozemcích vlastníků. Stejně je to například se zpěvným ptactvem. Stavů zvěře se povinně dle celostátní metodiky každoročně minimálně třikrát sčítají a z těchto počtů se určuje lov tak, aby byly zachovány kmenové stavy. Kmenové stavy zvěře, chované na pozemcích vlastníků, vždy působí škody, které mohou být únosné a to se pak nic neděje. Jsou-li ale škody neúnosné pro vlastníka či nájemce

pozemku, řeší se právní cestou jejich náhrada dle platných předpisů.

Nejpočetnějším druhem zvěře v halenkovickém katastru je srnčí zvěř. Její kmenové stavy odpovídají výměře honitby 800 hektarů. V honitbách se změnou zemědělské výroby snižuje potravní nabídka zvěře. Problém nastává tak, že většina zvěře se za vhodnější obživou tlačí k zastavbě obcí a navíc se v zimních měsících shlukuje do početnějších skupin či stád. Cílem jejich obživu bývají maloplošné polní a zahradní kultury, zvláště ty, které nejsou proti zvěři chráněny. Toto přemístování zvěře k obydleným nedělá radost ani myslivcům. Mnoho zvěře padne pod koly aut je likvidováno volně pobíhajícími psy a

kočkami.

Co tedy dělat proti škodám působených zvěří?

Plodiny a dřeviny chránit, oplocovat a různými osvědčenými metodami zvěř plašit. Myslivci by měli v těchto lokalitách dle zákonných možností intenzivněji lovit zvěř a krmením ji odvádět od zastavby do centra honitby. Škody lze řešit i soudními spory, ale výsledek bývá takový, že žalobce víc prosoudí než dostane za náhradu. Vůhbit zvěř zákonem nedovolí, byť by působila i škody. Rozumnější je se domluvit a eventuálně škodu kompromisně řešit. Vidět ve volnosti zajíce, bažanta či sru na součásti kulturních hodnot naší krajiny, kterou nám mnohé, tak zvané výsoce vyspělé státy, závidí.

Dr. Ing. František Libosvár

Pokračování seriálu o včelařství a včelích produktech.

PYL

Pyl je názorným příkladem toho, jak včela dokáže ve svůj prospěch využít v přírodě látku, která původně pro ni vůbec nebyla určena. Pylová zrna jsou totiž samčí pohlavní buňky rostlin, které slouží pouze k rozmnožování rostlin.

Jenže včela – podobně jako člověk – nedokáže ve svém těle vytvářet bílkoviny, které potřebuje k růstu a obnově tkání. Takže při zajištění potřebných bílkovin je zcela odkázána na potravu. A protože pylová zrna obsahují velké množství potřebných bílkovin, naučila se včela pyl využívat pro svou existenci. Zatímco med slouží včele jako zdroj energie, pyl je zde nutný jako zdroj stavebních látek.

Pylové zrno je tvořeno bílkovinnou hmotou, která je obalena tuhou blankou. Tato pylová blanka chrání obsah zrna před vodou, sluncem, mechanickým poškozením, ale chrání jej i před působením tak agresivních látek jako jsou například trávící šťávy v našem zažívacím traktu. Takže pokud by někdo chtěl užívat pyl v takové podobě, jak jej včely sbírají na rostlinách (takzvaný rouskovaný pyl), využil by prakticky jen něco nektaru a látek, kterými včely slepují zrno v rousky, avšak samotná pylová zrna projdou zažívacím traktem neporušená a tedy nevyužitá.

Včela to objevila už dávno a nechává v nasbíraném pylu působit fermentaci, která je svým průběhem podobná mléčnému kvašení. Mladé včely sbírají pyl s trochou nektaru, vody a výměšků svých trávicích žláz napěchují hlavičkou do buněk, zalijí malou vrstvou nektaru a ponechají určitou dobu v klidu. V teplém a vlhkém prostředí úlu záhy proběhne v pylu fermentace, během níž pylová zrna nabobtnají, roztrhnou pylovou blanku a bílkovinný obsah zrna se uvolní. Tak se stane snadno dostupným a využitelným.

Současně s využitelností bílkovin mnohonásobně ve fermentovaném pylu stoupá i obsah vitamínů. Zvláště národné je to u vitamínů řady B, kdy využitelný obsah vitamínu B1 stoupá 13krát, u vitamínu B2 dokonce až 65krát. Podobně je tomu i s jinými látkami, které jsou v pylu obsažené – nenasycené mastné kyseliny, jež mají výrazný pozitivní vliv na hladinu tuků v krvi a minerální látky, jejichž obsah je v pylu dokonce ještě vyšší než v medu a tak podobně.

Pokud chce tedy člověk využívat příznivých vlastností pylu pro své zdraví, měl by užívat fermentovaný pyl. Pouze do medu je možno přidávat přímo rouskovaný pyl, protože zde fermentace po určité době proběhne sama.

PROPOLIS

Podobně jako pyl je i propolis látkou ryze rostlinnou, která nebyla původně určena pro včelu. Jde o látku pryskyřičné povahy, kterou rostlina vylučuje a povléká jí své zranitelné části – mladé výhonky, pupeny květů, listů. Tento povlak pryskyřic chrání jemné růstové zóny rostlin před vysušením, vodou, větrem, mechanickým poškozením, ale i před škůdci.

Včela, která původně žila samotářsky, nepotřebovala mnoho ochrany. Jakmile se ale včela začala sdružovat do velkých společenství, která v plné sezóně čítají až několik desítek tisíc jedinců, potom již úhyn takového množství opylůvačů by byl pro přírodu citelnou ztrátou. Moudrá matka příroda nabídla tedy včele propolis jako látku, kterou jí pomůže udržet hygienu ve včelstvu a přispěje k obraně proti infekci zvenčí. Prostor úlu je sterilní a prosté choroboplodných zárodků. Včely nepoužívají propolis jen ke stavebním účelům, to je k zatmění netěsností v úle, ale propolisem lakují vnitřní stěny každé nově postavené buňky v plástu. Všechny buňky v plástech pak tvoří obrovskou plochu, ze které se propolis stále odpařuje a prosycuje úlový vzduch. Brání tak růstu a množení choroboplodných zárodků a včele tak prokazuje velkou službu v boji s infekcí.

Svým složením je propolis velice proměnná a nestálá směs látek rostlinného původu – celkem asi 120 až 140 látek. Každá rostlina tvoří propolis poněkud odlišný od rostliny jiné. A protože včely podobně jako při sběru nektaru zůstávají věrné jednomu druhu rostliny, může se stát, že propolis získaný z jednoho včelstva může být svým složením odlišný od propolisu z jiného včelstva, které jej sbírá na jiné rostlině.

Jana Očadlíková

Literatura:

MUDr. Jana Hajdušková: *Včelí produkty očima lékaře, soubor přednášek, Český svaz včelařů Praha, Včelařská akademie třetího věku, Frýsták 2003*

MUDr. Josef Staněk, Karel Kožíšek: *Vyzařování včel upevnění zdraví, Rady a poučení, Jubilejní*

Noční pochod

12. června tohoto roku se konal další pokus vidět východ slunka na Vylízané skale. Přestože počasí nebylo nic moc, sešel se větší počet lidí než jsou pouze „skalní“, ale i letos zůstalo pouze u přání vidět společně vycházející slunce. A tak skupina 24 romantiků věří, že příští rok už konečně to sluníčko uvidí.

Tonda Gajdošík

Tomáš byl typický myslivec, který se dostal k loveckému listku až po čtyřicítce, a měl ten komplex, že musí dohnat, co v myslivečském životě zmeškal. Pracoval jako pomocný dělník v chlebě a doma provozoval záhramkové zemědělství.

Po myslivečských zkouškách a roční adeptské praxi v sousední lesní honitbě u „Svitáku“ byl přijat do našeho sdružení. Vyznačoval se pracovitostí a svým přístupem k plnění myslivečských povinností se stal vzorem pro mnohem mladší ještě svobodné myslivce.

Jeho vášní bylo sečení trávy a kosu měl vždy vykutou a naostřenou jak chirurg skalpel. Dřevěná kosiska měl z několika druhů dřev, ale za nejlepší považoval trnková, která mu na míru zhotovil kamarád Francek. Takováto vašeň je z hlediska myslivecké péče velmi užitečná a když se k tomu připojí praktické znalosti, což je vhodné kosit trávu, jak z ní usuší seno, které berou zajíci i smíči, je k nezaplacení. Takového sena Tomáš nasušil za svůj myslivečský život vagon, ale vědu se nedočkal.

První velké Tomášovo zklamání bylo, když po pěti letech vzorné práce ve sdružení mu tak zvaná „straničká skupina“ zamítla nákupní povolení kulové zbraně. Tomášova žádost se časově projednávala v době husákovské normalizace a on sám neměl vůbec žádnou potřebu se jí aktivně účastnit. Při povinných politických referátech na členských schůzích dost hlasitě naseptával svým sousem, „že smíci sa Rudého práva nenaženú“ a podobné osobní zkušenosti. Našli se bohuzel i takoví, kteří Tomášovi jeho zemité selské rozumy a názory připomněli při projednávání zmiňované žádosti. Oficiální zamítnutí Tomášovy žádosti pronesl předseda mysliveckého sdružení Šifr, který jako člověk nebyl špatný, ale jako milionář a komunista „normalizátor“ konal i proti svému přesvědčení, co mu strana a vláda nařizovali. Zduřováním Tomášovy zamítnuté žádosti byla obvyklá fráze: „Malá politická angažovanost a málo přátelský vztah k Sovětskému svazu, našemu nedávnému osvoboditeli od kontrarevoluce.“

Po tomto verdiktu Tomáš zbledl a v návalu kontrovaného vzteku se slušně zeptal, jestli má chodit po dědině a vykřikovat „Řt žije Sovětský svaz!“ Po chvíli si dodal odvahu a ironicky řekl předsedovi: „Viš, Janku, já su dělník, né úředník jak ty a moje ruky od těch tíh, co každý deň naložím na vagon, sú červenejší než tá tvoja straničká kniška, co máš v kapse.“ Po tomto výroku se Tomáš provokačně zvedl a jen mezi zuby procedil: „Šak ono to tak věčně nezostane, fšechého dočas a pánu na věky“ a šel spláchnout hořkost do blízké hospody průtahovou borovičkou a jarošovským pivem.

Předseda přistoupil k dalšímu bodu programu nervózně, bez odpovědi na Tomášovo extempore a to byla slabá účast na členských schůzích, které se konaly jedenkrát za měsíc v neděli dopoledne.

Nejvíce absencí měl bývalý arcibiskupský hajný ve výslužbě Josef Dětský. Předseda ho vyzval, aby se k tomu, podle předsedy záhladnému neplnění členských povinností, vyjádřil. Hajný rozřeseným hlasem odevzdaného „mučedníka páně“ oznámil, že v neděli musí chodit na „slovo boží“ a tak žádnou schůzi v tuto dobu navštívit nemůže. Předseda, bledý jak před infarktem, který ho bohuzel za dva roky zlomil, schůzi ukončil a od té doby se schůze konaly opět v sobotu večer.

Od té doby uplynulo víc než patnáct let. Celou tu dobu plnil Tomáš své povinnosti a o kulovnici nejevil sebemenší zájem. V tu dobu již začaly povážlivě klesat stavy drobné zvěře a lovecké využití představovala v největší míře smíči zvěř, která se může lovit jen kulovou zbraní.

Tomášovi nedalo mnoho přemýšlení, aby přišel na to, že smíči lze ulovit i brokovnicí, a tak to vyzkoušel. Těžko říct, jestli to bylo vícekrát, ale jednou ho přistihl již nový předseda, který před vstupem do strany měl podobné potíže jako Tomáš, tudíž i určité pochopení jeho křivdy.

Celá věc se semlela přibližně takto: Tomáš si vyšel na vycházku na oblíbenou lokalitu Hradská, kde měl kamaráda pasekáře, který měl zřejmě své zkušenosti s pytláctvím, k čemuž ho sváděla poloha jeho chalupy, neboť mu zvěř „lezla“ přímo do dvora. Pro nezásvěcené je vhodné obecně poznamenat, že na Valašsku si pasekáři „odjakživa sem tam něco upytlačili a pokud to bylo s rozumem“, tak to někteří hajní i myslivci tolerovali.

Jednalo se často o lesní dělníky a družstevníky, kteří měli víc dětí než peněz a zvěři v době hájení neublížili. V zimě dokonce přikrmovali vlastním krmivem, určeným pro kozu či kravku.

Takovéto pytláčení rozhodně nesnese srovnání s dnešními moderně vyzbrojenými pytláky, kteří jsou schopni páchat na zvěři genocidu a ani člověk není před nimi jistý, pokud se jim postaví do cesty.

Z jedné strany chalupy Tomášova kamaráda opojně kvetlo vojčeska, z druhé voněl rozsáhlý smrkový porost, z něhož vycházel starý šesterák jako když ho vymaluje. Protože bylo dost času, Tomáš s kamarádem zasedl na stoličky dojačky k okénku a vnímali víc vůni trnkové slivovice než omamnou vůni kvetoucí, sytě modré vojčesky.

V dobré pohodě u slivovice nepostřehli, že na nedalekém posed zasedl předseda sdružení a jen nedočkávě čekal na obezřádaného smíce ze smíčky.

Smíček přišel jak na povel a Tomáš s tlukoucím srdcem celý rozpalený

vystřelil na smíce jistou ranou ze své ruské brokovnice „Bajkal.“ Krasavec z Hradské se na místě zlomil v ohni a tmavě modrá vojčeska se nad ním zavřela jak sarkofág.

Tomáš vyběhl ze stodoly a několika skoky byl u smíce, kterého bleskově zadržl do chalupy.

To už rána upozornila předsedu, který únos upytlačeného smíce viděl ze svého posedu jak na dlani.

Zakřičel na Tomáše, ale ten se vmžiku zamkl s kamarádem v chalupě. Na bouchání nereagovali, jako že nikdo není doma. Předseda pozorně prohlédl nástřel, vzal několik stébel z pobarvené vojčesky a čekal Tomáše u jeho domu, až se bude vracet. S nečistým svědomím se Tomáš pozdě v noci tiše vracel zadními vrátky do dvora jak kokour ze záletu a předsedovo oslovení ze tmy: „Strýcu, po čem ste stíhali na Hradskéj,“ ho znatelně vylekalo.

Rychle se vzpamatoval a odpověděl: „Já řa nešpehuju, tak mně daj pokoj“ a rychle za sebou zabouchl dveře.

Po takové odpovědi už bylo vše jasné a předseda mně hned ráno celou událost podrobně popsal. Vykonal jsem funkci mysliveckého hospodáře druhý rok a moje „bezpártajnost“ mně nedovolovala šlápnout ani o kilometr vedle, abych se nedostal do nepříjemností. Tomáše jsem měl jako kamaráda a vesnického mudranta v oblíbě, ale to, co provedl, nebylo možné nevidět a nechat ho v této

lotrovíně pokračovat dál. Celou noc jsem se budil a nevěděl, jak to vyřešit, abych Tomáše nadsmrti jako myslivce nezliviloval a při tom zabránil nemravnému pytláčení ve vlastních řadách. Rozhodnutí celé věci jsem ponechal podle formulace římského práva „vyslechni obě strany.“

Být by měl předseda stokrát pravdu, pokud se Tomáš sám nepřizná, těžko mu něco dokážeme.

Odpolekne jsem nastartoval svého Trabanta, jel pro předsedu a pak za naším delikventem.

Tomáš v pohodě štípál dome na dvorku dřevo a na naše pozdravení reagoval naprosto klidně jako by se nic nestalo. Když jsme mu oznámili, že bychom si s ním chtěli o něčem promluvit, souhlasil. Navrhl jsem, že bude lepší, když to nebudeme řešit u nich na dvorku před rodinou. Naprosto klidně a sebejistě sedl do mého Trabantu a my jsme ho jak mafiáni začali vyslýchat přímo za jízdy.

Předseda pronesl jako první: „Strýcu, vy ste včera na Hradskéj štípál smíce.“ Předseda byl o dvacet let mladší, tak mu vykal a oslovoval ho strýcu, jak je na dědině zvukem. Tomáš se zatatými pěstmi suverénně odpověděl: „Než toto chlapi vypustíte z huby, tak mně to napřed mosíte pěkně dokázat!“

... „Tak co ste tam stíhali, když v lucerce zostala barva?“

„Kocúra,“ odpověděl sebejistě Tomáš, který trochu ráčkoval.

Mně napadla dáblská lež a jen jsem tiše pronesl: „Já jsem tu barvu dal na veterinu a mám papír na to, že je to barva smíči.“

Tomáš zbledl, sevřené pěsti se mu otevřely a z očí se vykutálely slzy jak hrachy.

Pak pronesl: „Chlapi, dostali ste mě.“

Nastalo trapné ticho, najednou mě mrzelo, že jsem ho tak zákeřně dohnal k přiznání a teď musím celý případ řešit.

Nevím, jak dlouho jsme tento „nezákonný soud“ vedli, ale verdikt bez možnosti odvolání zněl: „Obviněný místopřisežně prohlásil, že vícekrát již nic podobného nespáchá. Při dalším podobném deliktu bude oficiálně oznámen policajtům a okresní disciplinární komisi. Pro letošní rok nedostane zvěřinu, přesto zaplatí, jako by jí dostal a na členskou schůzi přinese litr slivovice s uvedením důvodů, že měl oslavu v rodině, což se také stalo, protože se mu narodil další vnuk.“

Rozřeseného Tomáše jsme odvezli domů a mně i předsedovi bylo dost divně. Oba jsme měli pocit viny a nevěděli jsme, jaké. Byla chyba, že jsme případ neřešili oficiálně, také to, jak jsme Tomáše „odsoudili“, ale pytláčení bez odsouzení jsme nechat nemohli. Tomáš se za tento delikt dlouho styděl, i když vše zůstalo jen mezi námi třemi. Začal mít pocit, že se na něj díváme přes prsty a mně několikrát se slzami v očích vyčetl, že ho ignorují. Neměl pravdu, stále jsem ho považoval za dobrého člověka a věřim, že více nepytlačil. Svůj přečin odčinil ve našem nezákonném trestem, ale stovkami hodin věnovaných zvěři a přírodě. Po devadesátém roce jsme mu nabízeli nákup „spolkové“ kulovnice. Už ji nechtěl, že je starý. Všechno má svůj čas a prostor. Na brokovou ranu na bažanta či zajíce zůstal nadále nenasytný jak adept na prvním honu. Řísi proto, že se stal myslivcem poněkud opožděně. Když už Tomáš nemohl mít svoje smíči trofeje, zajímavou vášní se mu stalo sbírání smíčích shozů. Nasbíral jich se „speciálně vycvičenými vnuky“ víc než stovku a pevná odměna za každý shoz byla 100 korun. Když vnuci našli na silnici sraženého smíce (s parožím 114 bodů), jejich prvním počinem bylo, uřezat pilkou na železo „shozy pro staříčka“.....

Koncem jara, Tomáš už šestasedmdesátiletý, s vášní jen jemu danou, kousou ostrou jak břitva dokosil poslední rozkvetlou louku a jako kosou podtatý se navzdly zlomil do rozkvetlých lučních květů.

Dr. Ing. František Libosvár

OLDŘICH HLOBIL – letec, který bojoval v Anglii

Při příležitosti 60. výročí od konce 2. světové války poskytl p. Vojtěch Čevora ze Zádřinovi redakci Halenkovického zpravodaje informaci o bývalém halenkovickém občanu p. Oldřichu Hlobilovi, který v průběhu 2. světové války bojoval jako letec v Anglii.

Pan Hlobil se narodil v Halenkovících, Zádřinovi č. 64. Jeho otec působil jako učitel na místní škole. Později se odstěhoval s rodiči do Poličky. Od roku 1943 až do roku 1945 pilotoval vojenské dopravní letadlo na trase Anglie – Egypt. V letech 1949 – 1950 byl bez soudu vězněn v Brně na Špilberku za své působení ve válce na anglické frontě.

Později pracoval na letišti v aeroklubu Valašské Meziříčí. Několikrát navštívil svůj rodný dům v Halenkovících a setkal se s rodinou Čevorových. Zemřel v Ústí nad Labem.

Havárii jeho letounu za 2. světové války včetně všech podrobností popisuje kniha s názvem „Na nebi hrdého Albionu“ – černá kronika československého letectva v RAF 1940 – 1945. Jejím autorem je Jiří Rajlich. Publikace vyšla v roce 2004, má téměř 900 stran a jedná se o 7. část.

Dále čtují z uvedené knihy, kterou zapůjčil redakci Zpravodaje p. Vojtěch Čevora:

6. 2. 42	311.	Wellington Mk.IC R1021 (KX-W)	letišťe Hunsdon
		Sgt Karel Danihelka	nezraněn
		Sgt Oldřich Hlobil	zraněn
		F/O Jiří Engel	nezraněn
		F/Sgt Leo Hřebačka	nezraněn
		Sgt František Doležal	nezraněn
		Sgt Václav Kostecký	nezraněn

Tento letoun havaroval při nouzovém přistání v důsledku námrazy při návratu z nočního náletu na přístav Brest. Těžkou námrazou chytl při průletu hustou ledovou oblačností a s celým nákladem pum zamířil k nouzovému přistání. V důsledku toho, že zamrzly vzlakové klapky, dosedl letoun velkou rychlostí a velice tvrdě na letišti Hunsdon a na konci dráhy narazil do překážky. Při nárazu ztratil kolo levé podvozkové nohy a následovaly hodiny, po nichž se letoun konečně zastavil. V domnění, že letoun s celým nákladem každou chvíli exploduje, osádka okamžitě uhněla pryč. Stroj však naštěstí nevybuchl. Jediným zraněným členem osádky byl druhý pilot Sgt. Oldřich Hlobil, jenž byl odvezen do nemocnice Littleport u Blackpoolu. Řekli to zpočátku vypadalo, že nejde o nic vážného, k operačnímu létání se vrátil až po půlroce. Wellington putoval do opravu. Na událost vzpomínal radiotelegrafista Leo Hřebačka: „ 6. února 1942 v 17.35 SEČ jsme startovali k náletu na Brest. Bani to můj dvanáctý operační let. Na pilotním sedadle seděl mladíček Danihelka, ten kluk měl mašinu pěkně v ruce. Něco málo přes půl hodiny od startu

začal mít chod motorů zcela jiný tón. Stejneměrný basový zvuk přešel do podivného hřmotu. Motory šly na plný plyn, ale letadlo nezadržitelně klesalo. To každý pozná podle tlaku v uších. Nikdo z nás nemusel hádat, co to znamená. Věděli to všichni – námraza! Wellington se neodvolatelně proměňoval ve svou vlastní ledovou karikaturu. O kolik tun ta naše bedna vážila víc? Ztráceli jsme výšku. Bylo třeba alespoň odhodit bomby, protože nouzák s nimi byl zaručenou sebevraždou. Jenomže kam? Byli jsme stále ještě nad Anglií. Vysílal jsem a můj signál nouze byl zachycen. Po chvílích nesnesitelného napětí se nám pod levým křídlem konečně rozsvěcuje řada. Spásná řada světel, polní letiště – spíše letištětko, ale nic jiného tam nebylo. Ani okruh není možné udělat, jak nás námraza tlačí dolů. Všechno bylo změněné, přistávací klapky zamrzly, jako by je svařil, vyvážení se nehnulo, čekala nás pekelná rychlost! A už se nám řada světel řítí naproti. Jsme ve finále ... a do konce zbývají jen vteřiny. Dojde k výbuchu, nebo vyvážnem? Vše je údečně rychlé. Přesto, že myšlenky jen letí, nemá člověk čas všechno domyslet. Podvozek tvrdě brnknu, nezamrzl tedy. Stroj běží, běží, rychlost snad ještě roste – pak přišel náraz. Jsme na konci letiště. Levé kolo uletělo jako ustřelené a mašina hned padá na bok, točí se. Pravý motor i ve vysokých otáčkách jak raněné zvíře, než jej pilot stačí vypnout. Pak klid, ale každý z nás se usilovně dere pryč od toho hrozného skladiště trhavín. Jsme všichni a Wellington nehoří. Je to vůbec možné? Někdy opravdu člověk pozná, i při vši bídě, co je štěstí ...”

Poznámka redakce: Sgt = seržant /dnešní četář/

Pro Halenkovický zpravodaj na základě informací p. Vojtěcha Čevory zpracovala PaedDr. Marie Kašíková

Foto Sgt. Oldřich Hlobil

Z činnosti modelářského kroužku

Na začátku školního roku se do kroužku přihlásilo 14 dětí z 1. – 9. tříd. Z toho 8 žáků chodilo pravidelně. Kroužek je zaměřen především na volně létající modely. 4 modeláři vlastní RC soupravu a trénují pilotáže složitějších modelů.

Žáci se svými modely se zúčastňují soutěží, na kterých sbírají nejen ocenění, ale i cenné zkušenosti.

Halenkovický kroužek uspořádal v průběhu školního roku 2 soutěže a v červnu týdenní soustředění. První soutěž se konala na podzim loňského roku. Jako letiště posloužilo hřiště TJ Sokol Halenkovice.

Druhou soutěží byl soubor o pohár starosty obce Halenkovice. Soutěž se konala v Pohořelici a soutěžilo se ve třech typových kategoriích. Pohár předal pan starosta J. Ulica do rukou vedoucího vítězného kroužku z Otrokovic.

Modelářského soustředění v Halenkovících se zúčastnilo cel-

Soustředění v Halenkovících - zleva: J. Juračka, L. Vlachynský, F. Juřena a modeláři z Otrokovic

kem 32 modelářů z Otrokovic, Pohořelice, Napajedla a Halenkovice. Náplní soustředění byly soutěže MSIT, házedel, stolní tenis a střelba ze vzduchovky. Děti navštívily muzeum letectví ve Vyškově a vyzkoušely si pilotáž RC modelů na místním letišti.

Halenkovičtí modeláři se také zúčastnili prestižní akce „Mega cup“ v Brně - Medlánkách, kde létali s RC modely Martin Gregor a Jan Zapletal. Absolvovali tam i soutěž

házedel a obsadili 1., 2. a 5. místo. 1. se umístil Filip Juřena.

Spolu s modeláři z Otrokovic jeli na výlet do Prahy.

Mimo soutěží pořádaných Halenkovickými, jsme se zúčastnili tří pohárových klání, které uspořádali modeláři Otrokovic a Pohořelice.

Na závěr bych rád poděkoval všem lidem, kteří činnost našeho kroužku jakýmkoliv způsobem podpořili.

Jaroslav Vičánek

Z činnosti SDH Halenkovice

Poslední měsíce byly bohaté na události i mnohé různé akce.

Dne 4. 4. 2005 byl místní jednotce vyhlášen poplach. Jednalo se o požár louky a části lesa v části obce zadní Kržle. Členové jednotky vyjeli za 6 minut od vyhlášení poplachu. Podotýkám, že jednotka by měla vyjet do 10 minut, takže čas výjezdu byl vynikající. Vyjela technika CAS 32 T 138 a jako doprovod 7 členů družstva. Na místo dorazila i jednotka HZS Zlínského kraje PS Otrokovice s technikou CAS 32 T 815 a CAS 24 UAZ K. 101. Společnými silami byl požár lokalizován a po chvíli zcela uhašen. Na místo dorazila i Policie ČR.

30. 4. se někteří členové a příznivci hasičů zúčastnili hasičské pouti v Bystřici Pod Hostýnem.

8. 5. členové soutěžního družstva absolvovali tradiční pohárovou soutěž ve Žlutavě, kde obsadili 2. místo.

31. 5. byl vyhlášen výjezd starostou obce. Čistili jsme místní komunikace po vytrvalých deštích v částech Dolina, Kržle, Zemanové a u Větráku.

11. 6. jsme se účastnili okrskové soutěže, která se letos konala ve Sptyhněvi. I přes nepřízeň počasí se naši soutěžící snažili podat co nejlepší výsledky, avšak po poruše stroje skončili na smutném, posledním místě.

Pohárová soutěž ve Žlutavě - radost z dobrého umístění

roku součástí technického vybavení našeho sboru. Jako skutečný vypadal zásah, který předvedli taktéž naši hasiči. Jednalo se o hašení hořícího automobilu pomocí hasební látky PYROCOOL a fiktivní vyprošťování osob s použitím variabilního ručního vyprošťovacího nástroje VAVN 1 v rukou Vlastimila Balcárka. Po ukázkách se v 15.15 hod. rozezněla siréna a do části Pláňavý dorazily hasičské vozy okolních sborů s posádkami, které předvedly námětové cvičení, zásah na budovu nové školy. Součástí cvičení bylo i ošetření zraněných, které předvedly členky Červeného kříže z Halenkovice. Večer se konala taneční zábava s dechovou hudbou Lidečankou.

Dne 3.7. se družstvo SDH zúčastnilo tradičního pouťového námětového cvičení ve Žlutavě. V tento den se pořádal i zájezd hasičů na přehlídku dechových hudeb do Lidečka.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravách a samotných oslavách. Zvláště starostovi obce panu Jaroslavu Ulicovi za obětavou a zdárnou spolupráci, všem sponzorům i samotným aktérům. Těm všem patří velký dík.

Josef Gabrielík ml.,
velitel sboru

Pouť na Hostýně

Největší očekávanou událostí byla v měsíci červnu oslava 110 let založení Sboru dobrovolných hasičů v Halenkovících. Bohatý program, jak pro hasiče, tak pro širokou veřejnost, započal mší svatou v kostele sv. Josefa. Pak naši členové přivítali pozvané hosty a slavnostní schůze mohla začít. Slavnostní den pokračoval výstavou a ukázkami staré i nejnovější hasičské techniky. Občané mohli shlédnout ukázkou hašení parní stříkačkou, kterou předvedli členové SDH z Kvítkovic. Techniku AVP 42 Volvo Bronto Skulpt (automobilová vysokozdvíhací plošina), kterou předvedli členové HZS Zlínského kraje CPS Zlín. Slaňování z plošiny předvedl jeden z členů lezeckého družstva Zlín. Naši mladí hasiči předvedli hašení hořící makety místní školy. Jako zpestření programu předvedl člen SDH Halenkovice pan Ludvík Trvaj jak ovládá práci s motorovou pilou. Pila je od letošního

Výzva pro podnikatele a živnostníky

V současnosti probíhá postupné zpracovávání nových webových stránek obce Halenkovice. Při této příležitosti bude aktualizován seznam halenkovických podnikatelů a živnostníků.

Nabízíme vám možnost bezplatného uvedení kontaktu na vaši firmu na těchto stránkách.

Žádáme vás, kteří máte zájem o zveřejnění kontaktu na www.halenkovice.cz o předání údajů v kanceláři OÚ Halenkovice **nejpozději do konce srpna 2005.**

Údaje v písemné formě by měly minimálně obsahovat přesný název, adresu, telefon, IČO a hlavní činnosti vaší firmy.

Martin Gregor při výrobě modelu poháněného gumovým svazkem

**Lesní penzion
BUNČ**

**Tel. 573 365 302
Mob. 602 715 334
www.bunc.cz**

Letovisko Bunč je nejnámější turistické a rekreační středisko pohoří Chřibů. Nachází se uprostřed severovýchodního hřebene ve výšce 479 m n. m. Význam této lokality umocňuje řada dobře značených turistických cest pro pěší horské túry a cykloturistiku v celé oblasti pohoří Chřibů. Vhodné místo areálu s různými možnostmi ubytování umožňuje rekreační využití po celý rok s možností výšlapů do okolí.

Od října 2004 je majitelem vizovická líčárna RUDOLF JELÍNEK a.s.

CELOROČNĚ NABÍZÍME:

- možnost uspořádání firemních večírků, narozenin, svateb a jiných oslav
- ubytování, stravování v restauračním zařízení, krajové speciality - grilovaná kolena, žebra

TIP NA VÝLET

**Bližší informace
na tel. 602 715 334**

ROZHLEDNA BRDO (3,5 km od Lesního penzionu Bunč)

První kamenná rozhledna, která byla postavena v České republice po více jak 70 letech. O její výstavbu se zasloužilo sdružení pro podporu místních iniciativ Chřibů, které se skládá z devíti obcí - Bařice-Velké Těšany, Halenkovice, Jankovice, Kostelany, Kudlovice, Lubná, Roštín, Vrbka, Žlutava - a dvou podnikatelských subjektů - Mandák a.s. a MORAVIA holding, a.s. Rozhledna stojí na nejvyšším vrcholu Chřibů a je vysoká 23,90 m. Nahradila původní 20 m vysokou dřevěnou rozhlednu, která v 70. letech dosloužila. Z rozhledny můžete dohlédnout na Roháče, Malou Fatru, Jeseníky a samozřejmě Beskydy, Vsetínské vrchy a Malé či Bílé Karpaty.

Na stavbu byl použit nejkvalitnější pískovec z kamenolomu Žlutava a dubové dřevo, které poskytly místní lesy. Stavba byla zahájena 28. října 2001 položením základního kamene. Rozhledna byla slavnostně otevřena 28. října 2004.

PROVOZNÍ DOBA:

1. dubna - 30. října
středa - neděle 10.00 - 16.00 h
červenec - srpen 10.00 - 19.00 h
(možnost individuálních návštěv)

ZVEME VÁS NA KAŽDOROČNÍ POCHODY:

19. - 21. března 28. října
Vítání jara na rozhledně Na počest vzniku samostatného státu
30. prosince 31. prosince
Předsilvestrovský výšlap Silvestrovský výšlap

**Rekreační areál
KAMÍNKA**

**768 03 ROŠTÍN
Tel. 573 368 150
602 715 334
kaminka@kaminka.cz
www.kaminka.cz**

KAŽDOROČNĚ POŘÁDÁME:

- NOHEJBAL
- HECTURNÁJ V MINIKOPANÉ
- FOLKPARÁDA
- VOLEJBALOVÝ TURNAJ - B TEAM
- VOLEJBALOVÝ TURNAJ - A TEAM
- TURNAJ TANEK-BANEK v dívčím kopané
- DĚTSKÝ TÁBOR - pořádá NADACE PRVNÍ LIDSKÝ KLUB a TÝDENÍK KROMĚŘÍŽSKA
- SLAVNOSTI PIVA
- BARUM RALLYE ZLÍN
- MEMORIÁL F. NÁPLAVY

V okolí Kamínky jsou ideální terény pro běžkaře, dva vleky pro rekreační lyžování (350 m) na Stupavě (12 km od Kamínky), umělé zasněžování, večerní lyžování.

inzerce

V sobotu 11. června 2005 jsme na OÚ v Halenkovicích do života přivítali naše nejmenší děti. Pozvání na tento slavnostní akt přijali (viz foto č. 1 zprava): Jitka a Petr Pavelkovi s dcerou Vendulou, Dagmar a Petr Bohunovi s dcerou Anetou, dále (viz foto č. 2 zprava) Veronika a Lubomír Machalovi s dcerou Kristýnou, Iveta a Luděk Trvajovi s dcerou Anetou, Marcela a Marek Hučíkovi s dcerou Lucií. Krátký program předvedli žáci základní školy a děti z mateřské školy. Pod vedením paní učitelky Jelínkové a paní učitelky Tělučilové připravili vystoupení plné hezkých písniček a básniček.

Přejeme dětem i rodičům pevné zdraví, hodně štěstí a spokojenosti.

P.S. Děkuji Kateři-

foto č. 1

Vítání občánků

ně Kociánové, Natálii Navrátilové, Veronice Vaškové, Michalu Gabrielíkovi a Ondřeji Hrbáčkovi, kteří účinkovali na „vítání“, a kteří po

prázdninách nastoupí do 1. třídy. Dík patří i obětavým maminkám, které své děti doprovázely. Taktéž děkuji Kamile Švubové a zároveň

jí přeji hodně trpělivosti, štěstí a sil, tolik potřebných pro zvládnutí studia střední školy.

**Bohdana Blažková,
matrikářka**

foto č. 2

BLAHOPŘEJEME

ČERVEN

50 let

Ladislav Gavenda   Katernice 124
Ludmila Essenderová   Záhumení 606

55 let

Pavla Ondrová   Dolina 483

60 let

Jaroslava Gabrhelíková   U Svatých 252

65 let

Josef Zapletal   Dolina 295
Libuše Konečná   Obecnice 544
Jarmila Surá   Záhumení 617

70 let

Libuše Čevelová   Pláňavy 276
Zdeňka Rapantová   Záhumení 567

80 let

Ludmila Kubičíková   Dědina 369

ČERVENEC

50 let

Zdenka Kašpárková   Pláňavy 80

55 let

Pavel Kocián   Katernice 405
Josef Štulíř   Dolina 412
Anna Běhůnková   Dolina 193

60 let

Jarmila Hedrušová   Katernice 502

70 let

Helena Režná   Kržle 331

75 let

Milan Krkoška   Dolina 531

SRPEN

50 let

František Hložek   Obecnice 641
Ladislav Gabrhelík   Záhumení 598

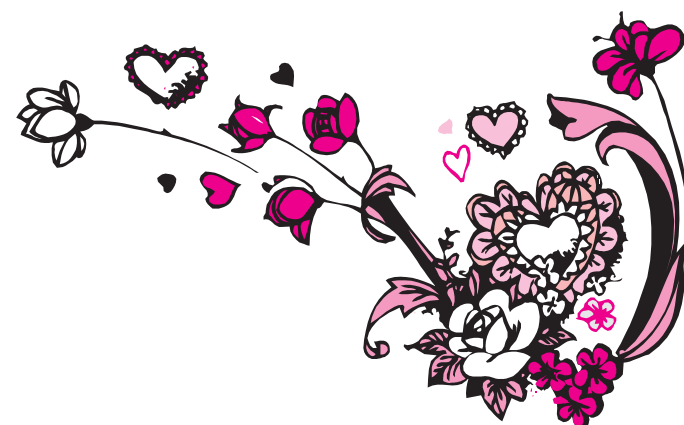
ZLATÉ SVATBY

Zlatou svatbu - padesát let společného
života oslavili v květnu
manželé

Marie a Vojtěch Čevorovi

ze Zádřinovi

Všem našim milým jubilantům do další
řádky let přejeme pevné zdraví, stálou po-
hodu a optimismus.

*Bohdana Blažková,
matrikářka*